

Applaus voor Ado

door Jan J. Mulder

Het is Ado Broodbooms radiodebuut bij de Ramblers. De uitzending begint om twaalf uur. Of hij nog even naar de wc kon. Dan moet je opschieten, we zijn wel eens wat eerder. Op de wc hoort hij dan dat het orkest de tune inzet ... Wat er dan in je omgaat! Het was een idee van trompetcollega Wim Kuylenburg; het zou hem nog lang achtervolgen. De grap is al eerder verteld en komt ook weer naar boven in het boek dat hij samen met Bert Vuijsje maakte.

Ado Broodboom (1922) had al een hele carrière achter de rug toen hij in 1957 bij de Ramblers kwam. Hij nam daar de plaats in van Ack van Rooijen, die naar het buitenland vertrok. Ik vond het destijds geen vooruitgang, maar Ado was voor meerdere functies inzetbaar: hij kon lezen én improviseren en speelde accordeon. Eenmaal bij een radio-orkest werd hij een veelgevraagd sectietrompettist bij de bands van Ger van Leeuwen, Klaas van Beeck, Charlie Nederpelt, Frans Mijts en Boy Edgar. Tot driemaal toe won hij de poll van het blad 'Rhythme', waar hij wel trots op was, maar hij realiseerde zich wel dat in het land der blinden ...

Zijn populariteit steeg en werd onderstreept door een artikel van Frank Visser in 'Rhythme' van februari 1960. Daar is het overigens wel bij gebleven. Pas in 1995, toen Broodboom zijn trompet al vijftien jaar niet meer had aangeraakt, waren hij en zijn echtgenote het onderwerp van een aflevering in de tv-serie 'Na de oorlog', later dat jaar door Carla Tromp vastgelegd in het gelijknamige boek.

En nu is er een geheel boek aan hem gewijd. Het is ontstaan uit een project van Bert Vuijsje om oudgedienden van de Nederlandse jazzwereld aan het woord te laten. Een van hen was Ado Broodboom, die een dusdanige 'onderhoudende en glasheldere raconteur bleek te zijn, wiens geheugen nog uitstekend functioneerde', dat het plan ontstond er samen een levensverhaal van te maken. Vuijsje volgde hetzelfde procédé als bij Rita Reys: de een stuurt, de ander vertelt. Wel heeft Vuijsje zich deze keer onthouden van zelfgeschreven commentaren en achtergrondinformatie.

De montage daarna is niet helemaal foutloos verlopen. Zo lazen we in één geval een passage tweemaal: die over het verschil in moeilijkheidsgraad tussen de partij voor eerste en tweede trompet (pag. 47 en 89).

Broodboom weet zijn eigen prestaties te relativiseren en is open over zijn persoonlijke en muzikale verhoudingen tegenover collega's. In vijftien hoofdstukken volgen we het verhaal van een lang en kleurrijk muzikantenbestaan met al zijn hoogtepunten en valkuilen. Het is in al zijn facetten een wezenlijke bijdrage tot de beschrijving van de Nederlandse jazzhistorie van binnenuit. Het boek ziet er zeer verzorgd uit en is ingebonden (met garen!). Het is rijkelijk voorzien van foto's, zowel amateurkiefjes als portretten, onder andere van Joke Schot, als spreads op de volle pagina. De foto van de Ramblers op pag. 107 dateert van een tv-uitzending op 22 maart 1961 en is niet van 1963 (zie Rhythme, april 1961).

Over de cd met negentien tracks, waarvan meer dan de helft studio- en/of nog nooit uitgebrachte opnamen, nog dit: het geluidsniveau loopt veel te veel uiteen en in drie nummers regent het spetters.

P.S. Pas toen ik op de rug van het boek het logo zag - een halve schaar - realiseerde ik me dat bij dezelfde uitgeverij ook al twee boeken over de blues waren verschenen, resp. van Wim Verbei en Dirk W. de Jong, én de biografie van Chris Hinze. Hulde!

Ado Broodboom & Bert Vuijsje. *Ado Broodboom trompet*. Haarlem : In de Knipscheer, 2017. 157 pag. : ill. ; 23x23 cm + cd. ISBN 978-90-6265-949-4 geb. Prijs 29,50 euro

Bert Vuijsje en Ado Broodboom presenteerden hun boek 14 maart op Radio 1 een uur lang: <http://bit.ly/2mYCUNq>

Bron: *Jazzflits*, 27 maart 2017